

ת"פ 14124/12/12 - מדינת ישראל נגד ע ט

בית משפט השלום בעכו
ת"פ 14124-12-12 מדינת ישראל נ' ט
בפני כב' השופט וויליאם חאמד
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ע ט

15 ספטמבר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה מר אלדן דנינו

הנאשם - נוכח

הסנגור - עו"ד א. עודה - ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה במזיד, לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי המתואר בעובדות כתב האישום, על רקע סכסוך בינו לבין האחים ט ט ומ ט (להלן - "המתלוננים"), החליט הנאשם לחבול במזיד ברכביהם של אלה, ובלילה שבין ה- 2.3.11 - 3.3.11 הוא הניח קרטון מתחת לגלגל הרכב של מר ט ט והדליק אותו באמצעות מצית. הקרטון עלה באש ושרף את גלגל הרכב וגרם נזק לצבע הרכב. באותו מעמד השליך הנאשם אבן לעבר רכבו של מ ט ועקב כך נשברה שמש הרכב. תיקון הנזק שנגרם לכל אחד משני הרכבים הינו בעלות של 1,000 ₪.

ב"כ המאשימה טענה לחומרת העבירה הנ"ל, לאור הפגיעה ברכושם של המתלוננים ובתחושת הביטחון שלהם והוסיפה כי מעשה הצתת קרטון מתחת לגלגל הרכב עלול היה לגרום לנזק קשה יותר. לפי ב"כ המאשימה, מתחם הענישה הראוי הינו מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים עד לתקופה של 8 חודשים. היא ציינה את עברו הפלילי של הנאשם והפנתה לפסקי דין במסגרתם הוטלו על הנאשמים שם עונשים של מאסרים בפועל לריצוי בעבודות שירות, ועתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל במסגרת המתחם הנ"ל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס כספי.

הסנגור ציין כי הנאשם בן 44, נשוי ואב ל-4 ילדים, סובל ממחלה נפשית שבגינה נקבעה לו נכות ע"י המל"ל והוא נמצא במעקב בתחנה לבריאות הנפש ומטופל תרופתית. לטענתו, הנאשם ביצע את המעשים הנ"ל בתגובה לתוקפנות שהמתלוננים הפגינו כנגדו. כן ציין הסנגור את הודאתו של הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וכי הנאשם מצטער על מעשיו הנ"ל. הסנגור מוסיף כי הרשעתו הקודמת של הנאשם היא משנת 2005, מאז הנאשם שינה את אורחות חייו באופן חיובי ולא צבר לחובתו הרשעות קודמות, וכי מתחם הענישה הראוי הוא מאסר על תנאי עד מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, ולאור נסיבותיו המיוחדות של המקרה, מצבו הנפשי המיוחד של הנאשם וטיב הנזקים שנגרמו לרכבים, יש להסתפק בהטלת מאסר על תנאי.

שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 44, נשוי ואב ל-4 ילדים, סובל מסכיזופרניה פרנואידית ומפיגור שכלי קל ונמצא במעקב בבריאות הנפש ומטופל תרופתית, ובגין מצבו כאמור נקבעה לו נכות רפואית בשיעור של 58%. שירות המבחן ציין עוד כי נוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם הגורמים הטיפולים הנ"ל, ונוכח העובדה כי מאז שנת 2005 הוא לא צבר לחובתו הרשעות קודמות נוספות וכי הוא מנהל אורח חיים מאוזן נוכח הטיפול הרפואי הקבוע שהוא מקבל, ולאור ההתרשמות כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו, קיים סיכוי לשמירה על התנהגות מאוזנת במצבי משבר. שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה של מאסר על תנאי מרתיע ולתקופה וחתימה על התחייבות מרתיעה, וכן להימנע מהטלת עונש כספי בשל מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה.

מדובר בעבירה הטומנת בחובה חומרה רבה, בשל פגיעתה העמוקה ברכושו של הזולת ועוגמת הנפש שהיא מביאה עליו. זו מסוג העבירות הפוגעות בתחושת הביטחון האישי של קורבן העבירה ושל הציבור בכלל. אני דוחה את טענת הסנגור כי מעשהו של הנאשם לא יכול היה לגרום להצתת הרכב. הצתת קרטון מתחת לצמיג של הרכב יצרה סיכון ממשי ומוחשי להצתת הרכב בכללותו ולגרימת תוצאות קשות יותר, ואך בנס הדבר לא אירע. טענת ההגנה, לפיה, הנאשם ביצע את העבירה בתגובה למעשה תוקפנות של המתלוננים נגדו, מצביעה על מסוכנותו של הנאשם לציבור, שהרי, לפי טענה זו, המדובר במעשה נקמה ובבחינת נטילת החוק לידיים ויישוב סכסוכים על דרך הפשיעה, דבר שאין להשלים עמו ובוודאי אין לראות בו כשיקול לקולא, במניין שיקולי הענישה. חומרה יתרה טמונה בעובדה כי הנאשם ביצע את העבירה כנגד מספר קורבנות עבירה, משגרם נזק לרכביהם של המתלוננים.

בנסיבות הנ"ל, מצאתי כי מתחם הענישה הראוי הוא זה שציינה ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש.

העבירה בה הורשע הנאשם בתיק זה אינה הסתבכותו הראשונה היחידה בפלילים, אלא שהוא צבר לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית ואחרות, והוא אף נדון במסגרת חלק מהרשעותיו הקודמות גם לעונשים של מאסר בפועל. לא היה בכל אלה כדי להביאו לחדול ממעשה עבירה.

בצד כל אלה, ייחסתי משקל לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום בפתח משפטו ובטרם החלה פרשת

התביעה ובכך חסך את עדותם של עדי התביעה, וכן למצבו הנפשי כפי שתואר בטיעוני הסנגור ובתסקיר שירות המבחן. עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי הרשעתו הקודמת של הנאשם הינה משנת 2005, ומאז ועד למועד ביצוע העבירה נשוא התיק בפניי הוא לא צבר לחובתו הרשעות קודמות נוספות, וגם לא במועדים שלאחר ביצוע העבירה נשוא התיק כאן. אין בנסיבות אלה כדי להוות נימוקים מיוחדים להצדיק חריגה ממתחם הענישה שקבעתי, לעניין רכיבי המאסר, אם כי מצדיקים הם לנהוג לפי הרף התחתון של מתחם הענישה, עם אפשרות לריצוי עונש המאסר בפועל על דרך עבודות השירות, בכפוף לחוות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות. הטלת עונש החורג ממתחם הענישה הנ"ל, שאינו כולל עונש של מאסר בפועל, תהווה מסר סלחני מדי, לא תביע את סלידתו של בית המשפט ממעשה עבירה זה והוקעתו אותו, לא תבטא את חומרת העבירה בשל טיבה ונסיבותיה והסיכון שגרמה לרכוש הציבור, ולא תקיים אחר האינטרס ההרתעתי, כלפי הנאשם וכלפי הרבים. אכן, שירות המבחן, אשר ממליץ להסתפק בענישה מותנית, הינו גוף מקצועי ואובייקטיבי, המניח בפני בית המשפט חוות דעת מקצועית לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם המסוים והענישה המומלצת לשם קיום האינטרס השיקומי. יחד עם זאת, המדובר בחוות דעת שהינה בבחינת המלצה בלבד, כאשר הענישה אשר נכון כי תוטל בסופו של יום נתונה היא לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט, המביא במניין שיקוליו את מכלול מטרות הענישה, ההרתעית והשיקומית, תוך עריכת איזון נכון וראוי בין כלל שיקולי הענישה ונסיבות העניין המסוים שבפניו.

אוסף כי בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, כנטען על ידי הסנגור וכאמור בתסקיר המבחן, אמנע מהטלת עונשים של קנס ופיצוי, ואחייב את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית.

אני דוחה את הדיון לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות ולמתן גזר דין ליום 17.11.14 שעה 09.00.

המזכירות תמציא פרוטוקול זה לממונה על עבודות השירות אשר יגיש חוות דעת עד למועד הנ"ל ויצור קשר עם הנאשם באמצעות הסנגור בפקס מספר: 04-9576020.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט